

مرکز مجاز امام صادق (ع)

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (نكاح)

نكاح عبد و أمة ٦

جلسه ٨٨

استاد صادقی

فصل پنجم (نکاح عبد و أمة)

- مولی می تواند با کنیز خود ازدواج کرده و مهریه او را آزادی اش قرار دهد و این گونه بگوید: «تزوَّجتک و أعتقتک و جعلت مهرک عتقتک» و فرقی نمی کند لفظ نکاح را مقدم کند یا لفظ عتق را.
- در مقابل، دو قول دیگر وجود دارد:

قیل ١: اول باید عتق را مقدم کند؛ زیرا ازدواج مولی با کنیز خود باطل است.

اشکال شهید ثانی: بعد از عتق، دیگر معنا ندارد باز عتق به عنوان مهر قرار گیرد.

قیل ٢: ازدواج باید مقدم شود؛ زیرا: اشکال قبلی پیش نیاید؛ ازدواج با رضایت خود زن باشد و به

دلیل روایت امام کاظم (ع).

نظر شهید ثانی: در این نظر اشکالاتی وارد است مثل عدم جواز ازدواج مولی با کنیز خود و عدم تصریح به تزویج در روایت مورد استناد.

- **نظر نهایی شهید ثانی:** حق این است که صیغه واحده است و مدلول آن یعنی عتق و مهر و ازدواج همه باهم اتفاق می افتند و فرقی در تقدم یا تأخر نیست.

- آیا برای تحقق عقد، کنیز هم باید قبول کند یا واجب نیست؟

وجه وجوب: واجب است زیرا این صیغه، حاوی عقد نکاح است که نیاز به قبول دارد و از طرفی،

کنیز با این صیغه آزاد می شود.

وجه عدم وجوب: شرعی بودن چنین ازدواجی از روایات استفاده شده و در هیچ کدام نیامده کنیز باید قبول کند؛ علاوه بر این، قبول در عقد نکاح، از وظایف مرد است نه زن.